

CINPAN LIVIU 1963 - 2020

Liviu Cinpan s-a născut în data de 15 mai 1963 în familia Cinpan Gheorghe și Floarea în localitatea Ciceu-Poieni, comuna Ciianu Mic, județul Bistrița-Năsăud. Primăvara anului 1972 a fost ultima petrecută în satul Poieni, iar la 9 ani mama sa împreună cu tatăl vitreg au luat hotărârea să se mute în zona Banatului, în localitatea Ghiroda, județul Timiș.

La vârsta de 9 ani a devenit membru aparținător în biserica pentecostală din localitate, unde a activat la școala duminicală, rostind versetul de aur. Pe la 13 ani a fost chemat de un grup de credincioși din Ardeal să îi conducă la casa fratelui Boha Victor, unde era rugăciune. Acolo a experimentat prima dată bucuria divină și un har deosebit. După o perioadă de participare consecventă la întâlnirile de rugăciune, l-a cunoscut pe Boha Nicolae, care l-a motivat în cercetarea Scripturilor.

Întâlnirile de rugăciune din copilărie au contribuit la formarea caracterului său și la consolidarea convingerilor pe principii spirituale, sănătoase, de timpuriu conturându-se identitatea de slujitor cu o chemare specială, confirmată prin proorocie prin frații Cădăreanu, Boha, Varga și alții.

În data de 21 august 1977 a intrat în apa botezului oficiat în râul Mureș de pastorul Costel Pleșu, mărturisind credința în Domnul Isus Hristos, iar în seara de 29 ianuarie 1978 a fost botezat cu Duhul Sfânt.

În 22 septembrie 1985 s-a căsătorit cu Nedin Jenuța, iar cununia religioasă a fost oficiată de pastorii Leontiu Constantin și Pălincaș. Dumnezeu i-a binecuvântat cu trei copii, Carmina, Marius - pe care l-au primit doar pentru trei zile - plecarea lui lăsând o rană care nu se va vindeca decât la reîntâlnirea din cer și Eunice.

Fratele Liviu Cinpan și-a început activitatea la I.U.G.T.C. Timișoara, apoi s-a mutat la UMT. După o perioadă s-a angajat la Poșta Română, unde a lucrat pînă în 2006, iar de atunci pînă în prezent a fost angajat la APIA Timisoara.

A fost ordinar diacon în 19 mai 1996, și odată cu creșterea responsabilității în slujire a luat hotărârea de a se pregăti teologic la Facultatea Betania din Arad. Pastorul Chimiveș Ioan a fost una dintre vocile care l-a impulsionat spre a urma cursurile Institutului Teologic Penticostal din București.

Ulterior a fost ordinar pastor al Bisericii Maranata din Ghiroda, slujind cu bucurie și devotament. A fost implicat în lucrarea de vestire a Evangheliei în mai multe biserici din țară, activând, de asemenea, și în sectorul de slujire, Recaș, Belinț și celelalte sate. A predicat cu pasiune și eficiență, până în ultimele zile ale vieții.

Și-a sfârșit alergarea în data de 18 septembrie a.c., lăsând în urma lui o mare durere și un gol de neînlocuit în inimile celor dragi: soția, fiicele, ginerii, nepoatele, familia lărgită, vecini și colegi de muncă, frații alături de care a slujit în Biserica Penticostală Maranata din Ghiroda și nu numai.

La serviciul de priveghi din seara zilei de 20 septembrie a.c. desfășurat în Biserica Maranata au slujit pastorii Rus Dorel, Stanciu Cornel, Nicu Stoia, Avram Nicorici și prezbiterul Sandu Guler, iar la serviciul de înmormântare din 21 septembrie a.c. au slujit pastorii Victor Cînpean, Moise Ardelean, președintele Cultului Creștin Penticostal și Ioan Filip, președintele CRP Arad, ambele slujbe fiind coordonate de pastorul Liviu Sav.

Pastorul Liviu Cinpan a ajuns în locul unde nu mai este boală, slăbiciune, durere sau lacrimi, în prezența Domnului Isus, pe care l-a iubit și slujit și a devenit parte a „norului de martori” care ne încurajează să mergem înainte fără preget, să nu ne lăsăm, să nu cădem de oboseală în a-L sluji pe Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos!

Nu plângeți...

**Nu plângeți... este timpul să mă întorc acasă
Mă cheamă veșnicia pe-albastrele cărări...
Acolo voi cunoaște iubirea nesfârșită
Și voi uita de lacrimi suspine și dureri...**

**Nu vă-ntristați... mă cheamă Părintele din slavă
Să mă întorc la Pieptul de unde am plecat...
Pe străzile de aur voi alerga spre Tatăl
Spălată de rușine, regrete și păcat.**

**Să nu oftați... e timpul când drumul se sfârșește
Și pentru fiecare va fi un timp cândva...
Eu știu că m-ați iubit și-acum la despărțire
Mă veți purta în inimi și nu mă veți uita!**

**Vă ridicați privirea spre zările albastre
Rămâneți credincioși în faptă și cuvânt
Vă mângâiați cu gândul că peste ani, odată
Ne-om întâlni cu toții acolo-n cerul sfânt!**

MARIA LUCA

POPA GHEORGHE 1957-2020

Finalul anului 2020 a fost unul trist pentru frații și surorile din Biserica Penticostală Tabor Oradea, însă un moment glorios pentru cer. Pe neașteptate, au plecat în veșnicie pastorul Popa Gheorghe împreună cu soția lui Aurelia.

Pastorul Popa a fost timp de 30 de ani motorul bisericii. Împreună cu pastorul Bogdan Ioan au făcut o echipă puternică, care a lucrat neconștient pentru propășirea lucrării lui Dumnezeu.

S-a născut în noiembrie 1957 lângă Oradea, a practicat boxul în tinerețe, a fost un om foarte harnic și muncitor. La 19 ani încheie legământul în apa botezului, în 1980 se căsătorește cu Aurelia și trăiesc apoi 40 de ani de viață binecuvântată, fiind un model și un sprijin pentru Biserica Tabor.

Soția Aurelia a fost diagnosticată cu cancer, în urmă cu 15 ani. Mâna cea bună a lui Dumnezeu a ținut-o în viață, ei experimentând intervenția Lui. Deși boala a recidivat după aproximativ 14 ani, nu s-a speriat și nici nu și-a trâmbițat durerea, a gestionat cu o demnitate și decență uluitoare această suferință ce a răpus-o, pentru noi toți ceilalți, brusc. Vestea că inima ei s-a oprit și că nu a mai putut fi resuscitată a fost pentru noi toți un șoc.

Cu sănătatea șubrezită, cu câteva antecedente medicale, din nou, purtate în tăcere, pastorul Ghiță Popa este internat în aceeași zi în care soția lui a plecat în cer. În perioada funeraliilor soției, pastorul Popa a fost intubat, iar cei trei copii ai familiei au urmărit serviciile de priveghi și înmormântare la televizor, prin transmisia live.

La două săptămâni de la plecarea la ceruri a soției lui, fratele Ghiță pleacă și el. Mult prea devreme decât ne-am fi așteptat, ne-a lăsat îndoliați și muți de durere. Un om care a slujit lui Dumnezeu și sfinților cu un devotament exemplar. I-a devenit limpede că viața unui slujitor a lui Hristos trebuie să aparțină bisericii, așa că a făcut din slujirea și lucrarea bisericii interesul său suprem sub soare. În oraș, pe sectorul de slujire sau până sus, în Arieșeni, era mereu pe drumuri pentru a face ceva mai mult, mai frumos pentru poporul lui Dumnezeu - indiferent că era vorba de cei mai mici sau de cei în vârstă. Nu l-a interesat niciodată dacă era aplaudat, dacă mesajul său era acceptat sau nu; știa doar că trebuie să rostească

simplicu, dar direct și întreg Cuvântul... Adesea i se citea pe chip oboseala și truda lucrării, dar nu și-a permis luxul nepăsării, știa că Dumnezeu și sfinții au nevoie de el. Așa că a ținut în mâinile-i harnice Biblia îngroșată de schițele trudite în studiu și rugă sau sticlă cu untdelemn cu aceeași demnitate și smerenie cu care ținea ciocanul sau târnăcopul pe șantierele bisericii.

A plecat atât de repede încât nu ne-am obișnuit fără el. Ne-au fost alături în durerea noastră pastori din Oradea care au participat la serviciile de funeralii, cât și o mulțime de prieteni din întreaga lume. Programele au fost transmise live pe www.tabororadea.ro, astfel că toți cei care i-au cunoscut au avut ocazia să interacționeze cu noi.

Din partea conducerii Cultului Penticostal au avut intervenții live sau înregistrate pastorii Vasile Bojor, care a și predicat Cuvântul lui Dumnezeu la înmormântarea fratelui Popa, Simion Bumber, Pavel Riviș Tipei, Ioan Moldovan, alături de foarte mulți alți slujitori care au transmis gândurile și rugăciunile lor.

Comunitatea religioasă din Oradea a fost marcată, de asemenea, de plecarea fratelui Popa, astfel că reprezentanții comunităților romano-catolice, greco-catolice, baptiste, bisericilor independente s-au alăturat celor care ne-au fost alături.

Conducerea Bisericii Tabor Oradea mulțumește miilor de frați și surori care au urmărit transmisiunile programelor și apreciază nespuse gândurile, mesajele și rugăciunile de încurajare transmise în perioada aceasta.

IMPORTANT!

Iubiți abonați și cititori ai revistei Cuvântul Adevărului,

Anul 2020 s-a dovedit a fi unul dificil și pentru activitatea redacției noastre, atât din cauza pandemiei Covid-19 care a cuprins lumea, afectând și expediția revistei, mai ales în prima jumătate a anului, dar și datorită unor disfuncționalități care s-au acumulat de-a lungul vremii, fapt ce a dus la o apariție mult întârziată. Pentru a putea încheia cu bine acest an, ultimele numere, *septembrie - octombrie 2020 și noiembrie - decembrie 2020* vor fi numere duble, de 36 de pagini. Prețurile abonamentelor, rămân neschimbate (pagina 36).

La ultimul Consiliu Bisericesc, frații au luat în discuție sprijinirea redacției prin implicarea fraților din Comunitățile Penticostale Regionale și Teritoriale, care să pregătească materialele pentru câte o lună a anului viitor. Cu ajutorul lui Dumnezeu, ne rugăm pentru o redresare completă a activității redacției.

Vă mulțumim pe această cale pentru răbdarea și înțelegerea de care ați dat dovadă și vă asigurăm că vă prețuim și facem tot ce ne stă în putință pentru a vă pune la dispoziție articole care să contribuie la creșterea și propășirea spirituală a tuturor cititorilor!

REDAȚIA